

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

*Sf. Mare Mucenic Dimitrie - 26 octombrie și
Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou - 27 octombrie*

Măine, Luni, 23 octombrie, este ziua de cinstire a SF. AP. IACOV, RUDA DOMNULUI ale cărui Sfinte Moaște se află expuse în biserica noastră.

Ne vom serba pe Sfântul ocrotitor, astăzi de la ora 18.00, când se va oficia SLUJBA DE PRIVEGHERE ȘI SFÂNTUL MASLU, ÎN SOBOR DE PREOȚI. VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG!

Sfântul Apostol Iacov Ruda Domnului - icoana de la chivotul unde se află moaștele sale, în biserica noastră

Evanghelia Duminicii (Luca 8, 26-39)

În vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileei. Și, ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Văzându-L pe Iisus, a strigat, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui!, fiindcă porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea; și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era dus de demon în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și L-rugau să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; iar El le -a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii, văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Atunci au ieșit locuitorii să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatului. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Atunci El, intrând în corabie, S-a întors înapoi. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicând: Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el a plecat, vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut Iisus.

Troparul, glasul al 3-lea

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condac 1:

Învățătorului dreptslăvitoarei credințe celei întru Hristos, surpătorului și rușinătorului păgânătății, Izvorătorului de mir, Marelui Mucenic Dimitrie, ostașul cel adevărat al lui Hristos, care s-a arătat Bisericii ca un soare și mare apărător credincioșilor, toți acum cântări de mulțumire și laude din suflet cu dorire aducându-i să-i cântăm:
Bucură-te, Izvoră--torule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Din Acatistul Sf. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir

Sufletul posedat de diavol e învrăjbit cu Dumnezeu

Evanghelia acestei duminici ne poartă cu mintea în Ținutul Gherghesenilor din zona Decapole, care era populată cu mai multe etnii, între care și evrei. Mântuitorul ajunsese acolo pentru a împlini acel crez al Său afirmat: “Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel” (Matei 15, 24). Dar, în locul celor dornici să-L cunoască, a fost întâmpinat de un îndrăcit, care se manifesta extrem de violent. Spune Evanghelia de la Matei că zona în care trăia acesta era ocolită de trecători, tocmai din cauza comportamentului său. Iar vindecarea acestui om de către Iisus a fost „plătită” chiar de către locuitorii zonei, căci Mântuitorul le-a îngăduit diavolilor din el să intre în turma de porci, care ulterior s-au aruncat de pe țârm în mare și s-au înecat, producând pagubă locuitorilor. Și oamenii, în loc să se bucure că un semen de-al lor s-a vindecat, paradoxal, s-au întristat pentru paguba materială și au cerut Mântuitorului să părăsească Ținutul Gherghesenilor. Hristos s-a conformat cererii acestora și a plecat, dar a lăsat acolo o mărturie și un trimis al Său - tocmai pe cel vindecat. Ascultând Evanghelia îți dai seama că nu doar cel care se manifestă îngrozitor era posedat de diavoli, ci și ceilalți, care erau înrobiți patimilor materiale. S-au bucurat diavolii că au produs pagubă și prin aceasta s-a creat stare de animozitate în raport cu Mântuitorul, dar în același timp, Dumnezeu a lucrat cu înțelepciune, căci nu numai pe cel posedat l-a eliberat, ci, prin el, în timp, datorită propovăduirii sale, chiar și pe ceilalți locuitori ai ținutului.

Ce înseamnă să fii posedat de diavol? Ce înseamnă să fii îndrăcit? Unii asociem posedarea cu boala mintală. Nu e greșită asocierea, într-adevăr, omul posedat de diavol nu mai gândește normal, dar totuși oamenii care sunt internați în spitale de boli mintale, poartă mai degrabă pecetea unei boli psihice mai mult decât pe cea a posesiei din partea diavolului. Cel care e posedat de diavol refuză pe Dumnezeu, iar orice refuz în raport cu Dumnezeu poartă pecetea posesiei din partea diavolului. Oare cum a ajuns omul acela posedat de diavol să aibă în el o legiune de demoni? - Posedarea se produce progresiv. Atrage atenția psalmistul, spunând: „Dumnezeii neamurilor sunt idoli” (Psalm 95,5) că patimile, slăbiciunile omenești se transformă în idoli pentru cei puțin credincioși, adică în alternativă la Dumnezeu cel Adevărat. Cu fiecare dependență a noastră, cu fiecare slăbiciune a noastră, se deschide o poartă spre ispitele prin care cel rău caută să ne stăpânească. De aceea, Îi spune Mântuitorul ispititorului: “Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai Lui Unuia să-I slujești” (Matei 4, 8), atunci când în Pustia Carantaniei, diavolul îl ademenea cu promisiuni deșarte, precum descrie evanghelistul: “Și suindu-L diavolul pe un munte înalt, l-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii. Ție îți voi da toată stăpânirea aceasta și strălucirea lor, căci mi-a fost dată mie și eu o dau cui voiesc; Deci dacă Tu Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.” (Lc 4, 5-7)

Așadar, dacă vrei să te păzești de posesia diavolului eliberează-te de patimi. E un proces îndelungat, care cere mult efort și sacrificii, dar e nevoie să te eliberezi, pentru că doar liber, sufletul devine sensibil la voia lui Dumnezeu - altfel trec pe lângă noi poruncile Domnului și nu le luăm în seamă. Posedat de diavol e cel care se dedă, de exemplu, lăcomiei. Greu poți lupta cu diavolul avariției, este atât de abil și atât de subtil, încât nu se poate să nu te ademenească. De obicei, din perspectiva noastră, a oamenilor, spunem că ceea ce avem noi este proprietatea noastră și noi stăpânim ceea ce avem, dar din perspectiva duhovnicească lucrurile stau exact invers: te stăpânește ceea ce ai, te conduce ceea ce ai. Atâtea griji atunci când e vorba de bunurile pe care le

avem... Cum să facem să le protejăm? Cum apar momentele de incertitudine, imediat te gândești la cele materiale: ce fac cu astea, ce fac cu celelalte? E o dependență prin care diavolul operează.

De aceea, Mântuitorul îi cere tânărului virtuos care întrebase ce să facă pentru a moșteni viața veșnică: “Mergi, vinde tot ce ai, dă săracilor și vei avea comoară în cer; și apoi, luând crucea, vino și urmează Mie.” (Marcu 10, 21) Îl chema la apostolat, care se întemeiază pe eliberarea de griji. Eliberarea de cele materiale te poate transforma într-un adevărat apostol al lui Hristos. Asemenea s-a întâmplat cu Petru și cu fratele său - Andrei, cu Iacov și cu Ioan, atunci când Mântuitorul Iisus Hristos văzându-i, pe lângă Marea Galileii, carpindu-și mrejele, i-a chemat: “Veniți după Mine și vă voi face să fiți pescari de oameni. Și îndată, lăsând mrejele, au mers după El.” (Marcu 1, 17-18) Așadar, apostolatul presupune, întâi de toate, o detașare de cele materiale, după cum însuși Sfântul Apostol Petru mărturisește: “Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat.” (Marcu 10, 28) și Mântuitorul le atrage atenția zicând: “Adevărat grăiesc vouă: Nu este nimeni care și-a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau mamă, sau tată, sau copii, sau țarine pentru Mine și pentru Evanghelie, și să nu ia înșutit - acum, în vremea aceasta, de prigoniri - case și frați și surori și mame și copii și țarine, iar în veacul ce va să vină: viață veșnică.” (Marcu 10, 29-30)

Iată, mâine este serbat Sfântul Apostol Iacov, ruda Domnului de care este legată și parohia noastră prin faptul că, o părticică din sfintele sale moaște se află în biserică, putând fi cinstite de către creștini, iar rugăciunile rostite înaintea lui sunt întotdeauna bine primite. El a făcut parte dintr-un grup mai special al ucenicilor Domnului, fiind dintre rudele Domnului, mai cu seamă dintre frații Domnului - cel mai mare dintre cei patru copii pe care i-a avut Iosif cu soția sa Salomeea, care s-a stins din viață, iar el, rămânând văduv, a luat în ocrotire pe Sfânta Fecioara Maria. Sfântul Apostol Iacov este pomenit de biserică drept cel dintâi episcop al Ierusalimului, cel dintâi cap de biserică. Cartea Faptele Apostolilor ni-l descrie ca pe un om cu mare autoritate. El a avut un rol foarte important prin responsabilitatea de conducător al Primului Sinod Apostolic din anul 50 d.H., în cadrul căruia s-a statornicit că nu este nevoie pentru cei dintre păgâni, care se convertesc la creștinism, să treacă prin filtrul tradițiilor evreiești, iudaice.

El era fratele mai mare (prin alianță) al Mântuitorului Iisus Hristos și cel mai în vârstă dintre toți discipolii Acestuia. S-a atașat de Iisus Hristos datorită minunilor pe care le făcea, dar și datorită convingerilor pe care i le-a trezit împreună-viețuirea sub același acoperiș cu El. Una dintre scrierile apocrife rămase de la Sfântul Apostol Iacov, ruda Domnului poartă denumirea de “Evanghelia de la Iacov” sau “Evanghelia copilăriei Mântuitorului Iisus Hristos”. Cine ar fi putut să scrie despre copilăria Lui, dacă nu fratele Său mai mare? În Epistola către Galateni, în Capitolul al doilea, Sfântul Apostol Pavel îl enumeră chiar înainte de Petru și de Ioan, apostolii care sunt cel mai des pomeniți în Evanghelie, căci spune: “Iacov și Chefa și Ioan, cei socotiți a fi stâlpi” [ai Bisericii]. Despre Sfântul Apostol Iacov avem informații și din Sfânta Tradiție, fiind descris drept un om al rugăciunii, pentru că numai un om al rugăciunii ar fi putut să-și dea seama că acea întâlnire duminicală, care avea ca scop rememorarea Cinei celei de taină prin frângerea pâinii, trebuie însoțită cu rugăciune, cu lecturi duhovnicești și cuvinte de folos. El a alcătuit pentru prima oară Sfânta Liturghie și liturgiile care se oficiază astăzi în biserică și prin care creștinii se bucură de comuniune au la rădăcina Liturghia Sfântului Apostol Iacov.

Pr. Mihai Mărgineanu

MIRUL SFÂNTULUI DIMITRIE

Când în anul 1986 pronia lui Dumnezeu m-a adus în Salonic la studii, a fost pentru prima oară când am venit în contact direct cu harul și cu binecuvântarea Sfântului slăvitului Mare Mucenic Dimitrie

Biserica în care se află moaștele Sfântului Dimitrie Izvorătorul de Mir, Ocrotitorul Salonicului.

Izvorătorul de Mir. De atunci încolo, Dumnezeu m-a învrednicit unor mari binecuvântări, cea mai aleasă fiind cea a slujirii mele în sfânta biserică a Marelui Mucenic, începând din anul 2004.

În toți acești ani trăim, împreună cu iubiții frați împreună-slujitori și cu evlavioșii pelerini ai sfântului locaș de închinăciune, experiențe și binecuvântări unice. Minuni și vindecări de boli, prin prezența vie și prin intervenția Sfântului în viața fiecăruia care cheamă mijlocirile lui, dar și mângâiere și întărire în orice nevoie a tuturor celor care aleargă cu credință la harul său. Importantă în acest context este binecuvântarea care vine prin mirul Sfântului Dimitrie. Este vorba despre o experiență unică și cutremurătoare, de-a lungul veacurilor, pentru fiecare persoană care a avut sau are posibilitatea de a trăi această experiență, dragoste și binecuvântare a Sfântului Izvorător de Mir.

În fiecare an, la aproximativ o săptămână după sărbătoarea Sfântului Dimitrie, se săvârșește de către Înaltpreasfințitul Mitropolit al Salonicului Slujba Sfântului Mir. Mulțime mare de credincioși se adună din toată lumea pentru a trăi acest moment. După sfințirea untdelemnului aromat, care se găsește într-un vas special în fața cinstitelor moaște ale Sfântului, se deschide racla și se adună de către mitropolit și preoți mirul care se află deja în interiorul și exteriorul pereților raclei. În continuare, într-o slujbă-priveghere specială, racla este adusă înapoi în chivoriu, unde este păstrată în tot decursul anului, pentru închinarea și sfințirea credincioșilor. După ce racla a fost adusă înapoi în chivoriu, untdelemnul sfințit este stropit din recipiente speciale pe raclă de către proestos. Apoi este adunat de către preoți în cantități mari, pentru a fi împărțit credincioșilor la sfârșitul slujbei și de asemenea pentru a fi păstrat în cantitate suficientă ca binecuvântare pentru credincioșii pelerini care vin de-a lungul întregului an.

Istoria izvorării de mir a Sfântului Dimitrie a început din ziua muceniciei sale, după ce trupul său a fost aruncat în fântână și înmormântat, și se continuă până astăzi din racla cu sfințele sale moaște. Au fost scrise foarte multe texte de către mulți sfinți și de

către scriitori imporanți în toți 'anii acestia. ' Ceea ce dorim noi să facem este să scriem o scurtă istorie - în baza izvoarelor - a mirului Sfântului Dimitrie și să publicăm scrisori și mărturii contemporane semnate de oameni care au aflat harul și darul vindecării de boli prin binecuvântarea mirului Sfântului nostru.

Mărturiile despre mirul Sfântului Dimitrie sunt nu-meroase și mare este harul pe care îl primeau și îl primesc până astăzi toți cei cărora le este dăruită binecuvântarea Mirului. Minunile pe care le înfăptuiește Sfântul (vechi și noi) sunt numeroase și adâncă este recunoștința cred-incioșilor vindecați sau ajutați în felurite chipuri.

Izvorătorul de Mir și făcătorul de minuni Sfântul Dimitrie aparține nu numai Salonicului, orașul ocrotit de Dumnezeu, unde se păstrează preasfânta sa Biserică, ctitorie a secolului al cincilea, dar și în lumea întreagă, care îl cinstește și îl preamărește cu manifestări impresionante de șaptesprezece secole.

MĂRTURII SI MINUNI DIN ZILELE NOASTRE

(Toate scrisorile și mărturiile pe care le așternem aici se găsesc în manuscris și semnate în arhiva Sfintei Biserici și sunt publicate întocmai cum au fost scrise, pentru a arăta stilul și sentimentele celor care le-au scris) în legătură cu minunea izvorării de mir a Sfântului Dimitrie în anul 1987.

Era 26.10.1987. Trecuse de ora 10 seara. Salonicul prăznuia pomenirea muceniciei ocrotitorului său, Sfântul Dimitrie, precum și slobozirea sa din cei aproape 500 de ani (1430-1912) de asupraire din partea otomanilor. Cu ușile sale deschise, Biserica Sfântului Dimitrie își primea închinătorii de noapte, care îngenuncheau în fața mele de argint cu sfințele moaște ale Izvorătorului de Mir. În acea clipă nu erau mai mult de treizeci-patruzeci de oameni în biserică. În fața raclei, un grup de aproape zece femei cânta paraclisul Sfântului. Singurul cleric care se găsea acolo, era tânărul și de curând hirotonitul diacon al sfintei biserici, împreună cu soția sa, diaconița. Slujitorul de atunci al bisericii și Mitropolitul de acum al Veriei, Nausiei și Kampaniei, Pantelimon, le rânduise să fie acolo și să aștepte.

Deodată, femeile care cântau paraclisul au început să strige! Diaconul a alergat spre ele iar acestea, cu sentimente amestecate, i-au arătat racla. Era de-a dreptul scăldată într-un mir uleios (spun mir pentru că mirosul deosebit era de nedescris). S-ar fi putut spune că cineva golise deasupra cel puțin două „găleți” de lichid aromat (folosesc cuvântul „găleți” pentru a se înțelege cât de mare era cantitatea de mir care se scursese dintre pereții compacți ai raclei de argint cu decorații în relief).

Pentru o clipă, diaconul a fost înmărmurit: Sfântul izvorăște mir! Fără să se îndoiască vreun pic de minune și plin de bucurie, uimire și entuziasm, a alergat să aducă vată dintr-un dulap din sfântul altar. S-a întors alergând și a început să absoarbă cu vata mirul de pe pereții exteriori ai raclei și să dea închinătorilor bucăți din vata înmuiată în mir. Absorbea și mirul nu se sfârșea, ci dimpotrivă, continua să izvorască minunat, fără a avea un izvor văzut. În mod deosebit l-a impresionat un fapt anume: cu o bucată mare de vată a adunat mirul dintr-o parte netedă a raclei. Vata a absorbit bine mirul, ca atunci când ștergem un geam cu o cârpă uscată apăsându-l bine și luăm toată umezeala de pe el.

(continuare în pagina a patra)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 22 octombrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18:00 **SLUJBA DE PRIVEGERE ȘI SFÂNTUL MASLU, OFICIAȚE ÎN SOBOR DE PREOȚI, întru cinstirea SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, RUDA DOMNULUI, ale cărui sfinte moaște se află expuse în biserica noastră. Vă așteptăm să ne cinstim ocrotitorul!**

◆ Joi, 26 octombrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◆ Vineri, 27 octombrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Nu se săvârșește Sf. Maslu

◆ Sâmbătă, 28 octombrie 2023

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
18:00 Slujba Vecerniei

(Urmare din pagina a treia)

O femeie și-a pus palma pe partea raclei care tocmai fusese ștearsă. Cu uimire, diaconul i-a văzut mâna udă de la mirul galben-verzui!!!

Între timp, mireasma umpluse toată biserica și se revărsase prin ușile deschise către strada Sfântul Dimitrie, atrăgându-i pe trecători care se grăbeau să vadă ce se întâmplă și de unde provenea acea mireasmă. Toți se îndreptau către racla cu moaștele Sfântului Dimitrie, care era așezată nu în chivoriul ei (încă nu exista), ci în fața catapetesmei bisericii.

Întâmplările minunate nu s-au oprit aici. Închinătorii au mărturisit că toate icoanele din biserică, oriunde erau, pe proscinitare sau pe catapetesmă, izvorau mir.

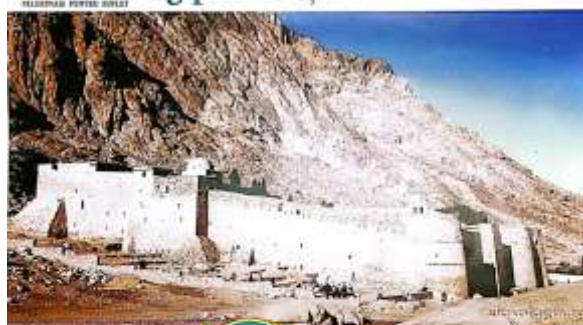
- * Prima minune. O femeie avea cancer la sân, s-a închinat, i s-a făcut bine. Când a mers la spital a fost operată, nu s-a amputat sânul. Maria P. era bine. (Melbourne, Australia)
- * Minune. O femeie a pus puțin din sfântul mir al Sfântului Dimitrie din vată în sticluta cu aghiasmă și a băut în fiecare dimineață. I-au spus că are cancer la sistemul reproducător (uter). S-a făcut bine. (K. Alexandra Kanbera, Australia)
- * 5 noiembrie 2010. Pr. Gheorghe a povestit minunea pe 6 noiembrie 2010, preotului slujitor al bisericii.
- * Preteasă cu cancer osos (metastază). În ziua Sfântului Dimitrie preotul -soțul ei -a închinat-o cu mir pe tot corpul. Următoarele investigații la oase -toate impecabile! Alte investigații. Nu se poate mai bine, viața normală total. Minune a Sfântului Dimitrie!
- * Acum câteva zile s-a simțit o mireasmă de la icoana Maicii Domnului în căsuța lor (împreună-prăznuire mesaj al Maicii Domnului - Sfântului Dimitrie). (Pr. Pantelimon K., Salonic)

A consemnat Vasilica Onofrei, pelerin în Grecia

Parohia Toma Cozma organizează

PELERINAJ în
Egiptul Creștin și Muntele Sinai

Plecăm cu avionul din Iași

26 octombrie - 3 noiembrie 2023
9 zile / 7 nopți

Detalii la: tel. 0747 772 827